

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Ib og lille Christine.

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 305. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr02val-shoot-idm140429411975664/facsimile.pdf> (tilgået 28. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Det var netop Aftenen før han vilde med Skipperen tilbage til *Aarhaus*, da han forvildede sig i Gaderne, kom i en ganske anden Retning, end den han vilde, og var, over Knippelsbro, kommet til *Christianshavn* istedetfor ned mod Volden ved [139] Vesterport! Han styrede ganske rigtigt vesterpaa, men ikke hvor han skulde. Der var ikke et Menneske at see paa Gaden. Da kom der en lille bitte Pige ud fra et fattigt Huus; Ib talte til hende om Veien, han søgte; hun studsede, saae op paa ham og var i heftig Graad. Nu var hans Spørgsmaal, hvad hun feilede, hun sagde Noget, som han ikke forstod og idet de begge vare lige under en Lygte, og Lyset fra den skinnede hende lige ind i Ansigtet, blev han ganske underlig, for det var livagtig lille *Christine* han saae, ganske, som han huskede hende fra de begge vare Børn.

15 Og han gik med den lille Pige ind i det fattige Huus, opad den smalle, slidte Trappe, høit op til et lille, skraat Kammer under Taget. Der var en tung, qvalm Luft derinde, intet Lys tændt; henne i Krogen sukkede det og drog Veiret trangt. Ib tændte en Svovlstikke. Det var Barnets Moder, som laae paa den fattige Seng.

20 »Er der Noget, jeg kan hjælpe Eder med?« sagde Ib. »Den Lille fik mig fat, men jeg er fremmed selv her i Staden. Er her ingen Naboer eller Nogen, jeg kan kalde paa?« – Og han løftede hendes Hoved.

25 Det var *Christine* fra *Seisheds*.

I Aaringer var derhjemme i Jylland hendes Navn ikke blevet nævnet, det vilde have rørt op i *Ibs* stille Tankegang, og det var jo ikke heller godt, hvad Rygtet og Sandheden meldte, at de mange Penge, hendes Mand fik i Arv fra hans Forældre, havde gjort ham overmodig og vildsom; sin faste Stilling havde han opgivet, reist et halvt Aar i fremmede Lænde, kommet tilbage og gjort Gjæld og dog flankeret; meer og meer heldede Vognen [140] og tilsidst væltede den. De mange lystige Venner fra hans Bord sagde om ham, at han fortjente det, som det gik ham, han havde jo levet, som en gal Mand! – Hans Liig var en Morgen funden i Canalen i Slotshaven.

Christine gik med Døden i sig; hendes yngste lille Barn, kun nogle Uger gammelt, haaret i Velstand, født i Elendighed, var alt i Graven og nu var det saa vidt med *Christine*, at hun laae

1 Skipperen] en Skipper r, Skipperen A, en Skippac C, Skipperen D. 4 kommet] kommen D. 6 hvor] hvor han r, hvor A, derhen hvor C, hvor D. 11 hende lige] hende C, hende lige D. 22 fremmed selv] selv fremmed D.